

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a személyesen eljár felperesnek a dr. Fendrik Zsolt ügyvéd által képviselt alperes ellen védjegybitorlás megállapítása és járulékai iránt a Fővárosi Bíróság előtt 1.P.21.570/2007. számon megindult és a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.335/2008/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes által 15. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Ez ellen az ítélet ellen jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A jogerős ítélet megállapította: az alperes 2005. júliusától azzal, hogy reklámozás és üzleti levelezés során az info@piroska.hu e-mail címet, illetve reklámozás és szolgáltatás felajánlása során a „www.piroska.hu” domain nevet használja, bitorolja a felperes 129598 lajstromszámú védjegyét. Az alperest a további jogsértéstől eltiltotta és kötelezte a védjegybitorló magatartás abbahagyására, valamint 21.810 forint perköltség és 21.000 forint le nem rótt kereseti illeték megfizetésére. A jogerős ítélet által megállapított tényállás szerint a felperes a jogosultja az 1990. február 23-i elsőbbségű, 129598 lajstromszámú, piros színű nyomtatott nagybetűkből álló „PIROSCHKA” szóvédjegynek, amelynek oltalma a 42. szolgáltatási osztályban „utazási iroda működtetése” megjelölésű szolgáltatás vonatkozásában áll fenn. Az alperes 1997. január 13-óta viseli a „Piroska” szót a cégnevében, továbbá 1999. március 23-a óta jogosultja a www.piroska.hu domain névnek, amely névvel azonosítható honlapon a családias wellness és gyógy-szálloda szolgáltatásait ajánlja, illetve reklámozza. Elérhetőségként pedig a honlapon az info@piroska.hu e-mail címet tünteti fel. A felperes 2000. augusztus 15-én regisztráltatta a maga nevére a www.piroschka.hu domain nevet. A felperes 2005. júliusában szerzett tudomást az alperes által üzemeltetett e-mail címről, illetve a

honlap elnevezéséről, amikor az alperes szolgáltatását igénybe vevők tévedésből őt keresték meg. Miután az alperes a felperes felhívására a magatartásával nem hagyott fel, a felperes keresetében a védjegybitorlás megállapítását, annak abbahagyását és az alperes eltiltását kérte a további jogsértéstől.

A jogerős ítélet a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. tv. (Vt.) 12. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pontja, továbbá (3) bekezdés c) és e) pontja, illetve a Vt. 27. § (1) bekezdése és (2) bekezdés a) és b) pontja alapján állapította meg a keresetnek megfelelően az alperes terhére a védjegybitorlás elkövetését és alkalmazott az alperessel szemben egyéb objektív szankciót. A jogerős ítélet megállapítása szerint az eltérő írásmódtól függetlenül a védjegy és az ellentartott szóelem összetéveszthető. A védjegy által oltalmazott áruosztály és az alperes által kifejtett gazdasági tevékenység egymáshoz hasonlóak. Az utazási iroda működtetése olyan gyűjtőfogalom, amelybe valamennyi, a vendéglátással, szállásadással, utazásszervezéssel, járműkölcsonzással kapcsolatos szolgáltatások és azok közvetítése is beletartozik. Mindezek alapján megállapítható, hogy az alperes a felperes engedélye nélkül, azaz jogtalanul a védjegyhez hasonló megjelölést, hasonló tevékenység tekintetében használt, ezáltal védjegybitorlást követett el. Annak a jogerős végzés nem tulajdonított jelentőséget, hogy a felperes által használt domain név regisztrációja későbbi, mint az alperes által használt domain név bejegyzése, mert a per tárgya nem a domain nevek használata, hanem a védjegy jogosulatlan használata volt. A védjegy oltalma pedig lényegesen korábban keletkezett, mint az alperes által használt domain név, illetve e-mail cím.

A jogerős ítélet a jogi személy alperesnek a Vt. 15. § (1) bekezdés a) pontjára alapított védekezését, amely szerint saját cégnevét gazdasági tevékenysége során jogosultan használta, azért nem fogadta el, mert erre a védjegyjogosulttal szemben a Vt. 15. § (2) bekezdés alapján kizárólag csak természetes személy hivatkozhat.

A jogerős ítélet ellen, jogszabálysértésre hivatkozással, az alperes jogi képviselője útján nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének a teljes elutasítását. Felülvizsgálati álláspontja szerint a jogerős ítélet a Vt. 12. § (2) bekezdés b) pontját, illetve (3) bekezdését sértve tévesen állapította meg a védjegybitorlást. Kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság nem cáfolta a BH 2005/145. szám alatt közzétett döntésre alapított jogi álláspontját. A másodfokú bíróság e magatartásával a Pp. 2. § (1) bekezdésébe ütköző módon járt el, mert a tényállást kellő mértékben nem tárta fel, illetve a tényállás okszerűtlen és iratellenes. Hivatkozott arra, hogy az általa használt megjelölések a védjeggyel az eltérő írásmód, és az internet használat szabályai szerint nem

összetéveszthetőek. A jogerős ítélet ezzel szemben iratellenesen és okszerűtlenül állapította meg az összetéveszthetőség tényét, ezáltal a jogerős ítélet sérti a Pp. 163. § (3) bekezdésében foglaltakat is.

A felperes a jogerős ítélet hatályban való fenntartását kérte, vitatva a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat. Előadta, hogy az Internet Szolgáltatók Tanácsa Tanácsadó Testülete 14/2008. (XI. 12.) számú állásfoglalásában megállapította, hogy a „piroska.hu” domain a felperes számára delegálandó.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem álláspontjától eltérően a tényállást helyesen állapította meg. Az alperes csak általánosságban – konkrétumok megjelölése nélkül – állította, hogy a jogerős ítélet a tényállást iratellenesen, tévesen állapította meg.

A Vt. 12. § (2) bekezdés b) pontja értelmében védjegybitorlásnak minősül az olyan megjelölésnek a gazdasági tevékenység körében történő használata, amelyet a fogyasztók a védjeggyel összetéveszthetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt. E jogszabály alapján a jogerős ítélet helyesen állapította meg, hogy az írásmódjában ugyan eltérő, de kiejtésében és jelentésében teljesen azonos szavak használata alapján a védjegy és az ellentartott megjelölés hasonló, amelyeket a szolgáltatások azonosságára, illetve hasonlóságára tekintettel a fogyasztók egyértelműen összetéveszthetnek. Az összetéveszthetőség jogszabály által megkívánt elvi lehetősége mellett a felperes kifejezetten bizonyította is, hogy egyes fogyasztók körében a felperes és az alperes összetévesztése ténylegesen meg is történt.

Mindezekre tekintettel az alperes megalapozatlanul állította a Vt. 12. § téves alkalmazását.

A jogerős ítélet nem ellentétes a BH 2005/145. szám alatt közzétett eseti döntés szerinti jogértelmezéssel. A Legfelsőbb Bíróság ugyanis az alperes által hivatkozott határozatában kifejezetten megállapította, hogy a védjegyjogosultnak a védjegy kizárólagos használatára való joga a gazdasági tevékenység minden területén, így az internetes használat vonatkozásában is érvényesül, ezért a védjeggyel azonos vagy azzal összetéveszthető megjelölést domain névként csak a védjegy jogosultja használhat. A védjegyhez hasonló domain név más általi használata a védjegybitorlást megvalósítja.

Téves végül az alperesnek a Pp. 2. §-ára történő hivatkozása, ugyanis a jogerős ítélet az eljárási szabályok maradéktalan

betartásával járt el, a tényállást a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben megfelelően tárta fel, és a helyesen megállapított tényállás alapján helyes jogi következtetésre jutott. Az alperes az általános hivatkozáson túlmenően nem adott elő olyan konkrétumot, amely e kifogását megalapozná.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta. A személyesen eljáró felperesnek áthárítható felülvizsgálati eljárási költsége nem merült fel.

Budapest, 2009. március 11.

Dr. Völgyesi Lászlóné sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros Mátyás sk.
előadó bíró, Dr. Bella Mária sk. bíró

Vné

A kiadmány hitelül:
tisztviselő